

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2024 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-275/24)

(C/2024/3451)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, I. Zaloguin, M. Wasmeier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że dokonując nieprawidłowej transpozycji:
  - przepisów art. 5 ust. 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. 2013, L 294, s. 1),
  - a także przepisów art. 5 ust. 2 i 4 tej dyrektywy w związku z jej art. 10 ust. 3 w odniesieniu do postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania,Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest nieprawidłowa transpozycja przez Luksemburg art. 5 ust. 2 i 4, rozpatrywanych odrębnie, a także w związku z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2013/48. Dyrektywa ta ustanawia normy minimalne dotyczące praw podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz osób objętych postępowaniem na mocy decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania, prawa dostępu do adwokata, prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności, a także prawa osób pozbawionych wolności do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi.

Po zbadaniu zgodności krajowych środków wykonawczych zgłoszonych przez Luksemburg w ramach transpozycji dyrektywy 2013/48 do wewnętrznego porządku prawnego Komisja uznała, że tekst ustawy z dnia 10 sierpnia 1992 r. o ochronie młodzieży – zgłoszony przez Luksemburg w ramach transpozycji dyrektywy i regulujący stosowanie środków podejmowanych wobec nieletnich w postępowaniu sądowym w Luksemburgu – nie odzwierciedla obowiązków określonych w art. 5 ust. 2 i 4 tej dyrektywy (w związku z art. 10 ust. 3 dyrektywy w odniesieniu do postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania).

W listopadzie 2021 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Luksemburgowi, a w czerwcu 2023 r. wydała uzasadnioną opinię, którą przesłała Luksemburgowi. Uznawszy udzielone odpowiedzi za niesatysfakcjonujące, Komisja postanowiła wnieść niniejszą skargę do Trybunału Sprawiedliwości.